

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

01 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolaev Ghenadie,

judecători – Timofti Vladimir, Toma Nadejda,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Ciofu Ion în numele inculpatului Dulgheru Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 martie 2014, în cauza penală în privința lui

Dulgheru Ion Ion, născut la 15 august 1963, originar din satul Vișcăuți, r-nul Orhei, domiciliat în mun. Chișinău, str. Alba Iulia 97/2, ap. 51.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 21.10.2013 – 19.11.2013 (prima instanță).
2. 16.12.2014 – 26.03.2014 (instanța de apel).
3. 26.06.2014 – 01.10.2014 (instanța de recurs ordinar).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Telenești din 19 noiembrie 2013, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Dulgheru Ion a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita activități financiar-comerciale pe un termen de doi ani.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de un an.

A fost încasat de la Dulgheru Ion în folosul lui Moraru Grigore 10000 lei în contul restituirii prejudiciului material.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat, că Dulgheru Ion la data de 09 aprilie 2011, în satul Băneștii-Vechi, r-nul Telenești intenționat prin înșelăciune și abuz de încredere sub pretextul procurării unei combine de recoltare a porumbului de model Tornado-80 a primit în avans de la cet. Moraru Grigore bani în numerar în sumă totală de 10000 lei pe care i-a dobândit ilicit și i-a însușit, după care a dispărut într-o direcție necunoscută, prin ce i-a cauzat părții vătămate daune în proporții considerabile.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri,

potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Dulgheru Ion să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal cu numirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de conducere în activități comerciale pe un termen de 3 ani.

Procurorul a invocat că, instanța de fond la emiterea sentinței nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 71, 75 Cod penal, astfel incorect a aplicat prevederile art. 90 Cod penal privind suspendarea condiționată a executării pedepsei și stabilirea termenului de probă. Faptul că inculpatul și-a recunoscut vina nu pot fi considerate ca circumstanțe care ar justifica aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în speța dată, în timp ce dauna materială nu este recuperată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 martie 2014, a fost admis apelul procurorului în Procuratura raionului Telenești, Petru Zmuncilă, casată sentința în latura pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Dulgheru Ion a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal cu numirea unei pedepse de 2 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități financiar-comerciale pe un termen de 2 ani.

Măsura preventivă în privința lui Dulgheru Ion a fost stabilită arestul preventiv luându-l pe acesta sub strajă imediat din sala de ședință.

În rest dispozițiile sentinței în latura civilă au fost menținute fără modificări.

Pentru a pronunța decizia instanța de apel a constatat că, Dulgheru Ion la data de 09 aprilie 2011, în satul Bălășeștii-Vechi, r-nul Telenești intenționat prin înșelăciune și abuz de încredere sub pretextul procurării unei combine de recoltare a porumbului de model Tornado-80 a primit în avans de la cet. Moraru Grigore bani în numerar în sumă totală de 10000 lei pe care i-a dobândit ilicit și i-a însușit, după care a dispărut într-o direcție necunoscută, prin ce i-a cauzat părții vătămate daune în proporții considerabile.

În cadrul judecării cauzei în prima instanță, inculpatul Dulgheru Ion și-a recunoscut vinovăția integral, a recunoscut probele acumulate în faza urmăririi penale și a solicitat examinarea cauzei în baza art. 364 /1 Cod de procedură penală

Instanța de apel în cadrul judecării apelului a constatat, că declarațiile inculpatului Dulgheru Ion de căința sinceră în cele săvârșite sunt formale, solicitând acordarea unui termen pentru a recupera prejudiciul cauzat părții civile, nu a recuperat prejudiciul cauzat. Faptul că inculpatul a acceptat probele administrate la faza urmăririi penale nu poate fi considerat ca o circumstanță atenuantă ce ar servi drept temei de aplicare a art. 90 Cod penal, în lipsa altor circumstanțe atenuante, dat fiind faptul, că prin respectiva acțiune procesuală, inculpatul beneficiază de o garanție de reducere a pedepsei conform prevederilor art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală.

5. La 21 mai 2014, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8), 9) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel și sentința instanței de fond se contestă cu recurs ordinar de către avocatul Ciofu Ion în numele inculpatului

Dulgheru Ion, în care se solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie încetată procedura penală în privința lui Dulgheru Ion, invocând că:

- în acțiunile inculpatului Dulgheru Ion nu sunt întrunite elementele infracțiunii, dat fiind faptul că între inculpat și partea vătămată există relații civile, contractuale;

- inculpatul nu a avut intenția directă de a sustrage de la Moraru Grigore suma de 10000 lei;

- instanțele judiciare nu au invocat în baza căror probe administrate în materialele dosarului a fost stabilit scopul inculpatului de a sustrage banii;

- inculpatul nu neagă existența datoriei față de partea vătămată, însă întreprinzând toate măsurile nu a reușit să o achite.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul ordinar la 21 mai 2014, împotriva deciziei instanței de apel din 26 martie 2014, pronunțată în ședința publică pe 23 aprilie 2014, în termen.

Potrivit prevederilor alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

Drept temei pentru declararea recursului, recurentul a indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care stipulează că nu au fost întrunite elementele infracțiunii și art. 427 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală, care stipulează că inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală, temeiuri care nu și-au găsit confirmarea în cauza dată.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, iar dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor nu constituie o eroare de drept și nu poate servi drept temei pentru casarea hotărârii legal adoptate de către instanțele judecătorești.

Colegiul penal menționează, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele complet și obiectiv, făcând o apreciere probelor în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, just încadrând acțiunile lui Dulgheru Ion în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal - escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Pe parcursul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești au fost respectate normele de procedură penală, probele fiind obținute în condițiile legii.

Avocatul Ciofu Ion în recursul ordinar declarat critică aprecierea probelor administrate de instanțele de judecată, astfel Colegiul penal menționează că conform art. 101 alin. (2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Argumentele expuse în recurs sunt neîntemeiate și se resping, deoarece instanța de fond a judecat cauza de învinuire a lui Dulgher Ion în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală. Prin procesul-verbal al ședinței de judecată din 18 noiembrie 2013, se confirmă că avocatul Leșanu Andrei care apăra interesele inculpatului a anunțat instanței de judecată că clientul său este de acord ca examinarea cauzei să aibă loc în baza art. 364¹ Cod de procedură penală (f.d. 97 verso), mai mult ca atât, la (f.d. 98) este cererea în scris depusă de inculpat, prin care solicită aceasta.

Prin Încheierea Judecătorei Telenеști din 19 noiembrie 2013 (f.d. 99) a fost admisă cererea inculpatului Dulgheru Ion cu privire la examinarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Colegiul penal menționează, că conform Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție din 16 decembrie 2013 „Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală de către instanțele de judecată”, inculpatul și apărătorul lui nu mai pot renunța la examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, dacă au solicitat această procedură.

Conform prevederilor art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Pedeapsa de 2 ani închisoare inculpatului i s-a stabilit în limitele prevăzute de sancțiunea art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal, fiind respectate și prevederile art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

Colegiul penal reține, că instanța de fond i-a stabilit inculpatului pedeapsa cu închisoare pe termen de 2 ani cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani cu mențiunea, că respectivul se căiește în cele săvârșite, a acceptat probele administrate la faza urmăririi penale, ceea ce se consideră circumstanțe atenuante, însă instanța de apel a constatat, că declarația inculpatului de căință sinceră în cele săvârșite este formală, făcută doar în scop de a evita pedeapsa. Aceasta s-a confirmă și prin faptul, că inculpatul în cadrul judecării cauzei a solicitat acordarea unui termen pentru a recupera prejudiciul cauzat părții civile Moraru Grigore în mărime de 10000 lei, însă necătînd la faptul, că instanța a acordat acest termen, respectivul n-a recuperat prejudiciul. Faptul acceptării de către inculpat a probelor administrate la faza urmăririi penale nu poate fi considerat ca o circumstanță atenuantă ce ar servi drept temei de aplicare a art. 90 Cod penal în lipsa altor circumstanțe atenuante.

Dezacordul părții în proces cu soluția adoptată de instanța de judecată, nu neapărat înseamnă că soluția conține careva erori de drept.

O nouă reapreciere a probelor în modul propus de autorul recursului nu poate fi efectuată în speța dată de instanța de recurs, deoarece în procedura de recurs ordinar se verifică numai chestiunile de drept.

Colegiul penal constată că instanța de apel la aplicarea pedepsei a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, luând în considerație gradul pericolului social al infracțiunii comise, personalitatea celui vinovat, circumstanțele atenuante, aplicându-i acestuia o pedeapsă în conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

Colegiul apreciază ca fiind corectă decizia instanței de apel, deoarece în ea sunt expuse corect circumstanțele de drept ale cauzei, temeiurile invocate de recurent prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8), 9) Cod de procedură penală nu s-au confirmat în instanța de recurs, iar hotărârea instanței de apel atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ciofu Ion în numele inculpatului Dulgheru Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 martie 2014, în cauza penală în privința lui **D u l g h e r u I o n I o n**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **22 octombrie 2014**.

Președinte

Nicolaev Ghenadie

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda